

PAULUS' LIJDEN VOOR DE GEMEENTE
• door Johan Schep
Kolossenzen 1:24

ER WAREN EN ER ZIJN GELOVIGEN DIE DENKEN DAT HET LIJDEN NIET HOORT BIJ GELOVIGEN. ZIJ PREDIKEN HET ZGN. WELVAARTSEVANGELIE. ZIE ECHTER 2TIM. 3:12. HIER LEZEN WIJ EEN BIJBELSE BELOFTE DIE IK NOOIT ALS RECLAME OP EEN IJSKAST OF ERGENS ANDERS VIND. NAMELIJK DAT ALLEN DIE GODVRUCHTIG WILLEN LEVEN IN CHRISTUS JEZUS, VERVOLGD ZULLEN WORDEN.

Paulus schrijft aan de Kolossenzen: '(...) ik verblijd mij in mijn lijden voor u en vul in mijn vlees aan wat nog ontbreekt aan *de verdrukkingen van Christus* voor Zijn lichaam, dat is de gemeente'. Het lijden van Paulus staat als een 'belofte' al vermeld aan het begin van zijn bediening (Hand.9:16). Hij schrijft uitvoerig over zijn lijden in 2Kor.11:18-33.

Aan het einde van zijn leven lieten veel broeders hem in de steek. Er waren ook mensen die leugens over hem verspreidden, en hij kon het niet recht zetten. Paulus leefde met onvervulde verlangens om naar Spanje te gaan (Rom.15:24). Nero doodde Paulus en stierf zelf zes maanden later. De Heere verhinderde het niet. 'Ik draag de merktekens van Jezus in mijn lichaam', zegt Paulus elders (Gal.6:17). En wanneer Jezus Zelf verschijnt als de opgestane Heiland, dan toont Hij Zijn littekens (Joh.20:20). Die littekens blijven er tot in eeuwigheid om aan de wereld te laten zien dat Jezus overwonnen heeft. Hij was, is en blijft het Lam dat staat als geslacht (Openb.5:5).

Er staat dat het de verdrukkingen van Christus zijn, die Paulus aanvult in zijn vlees. *Jezus is de Deur*. Alles wat ons overkomt, is eerst door de Heer Jezus ondervonden. Het gaat echt niet om ons, maar het gaat om Jezus, die in ons hart woont. Paulus vindt zichzelf helemaal niet belangrijk (Hand.20:24). Hij leeft belangeloos en vult in zijn vlees aan

wat overblijft van de verdrukkingen van Jezus. Dietrich Bonhoeffer zei vlak vóórdat hij gedood werd: 'De Heer heeft zijn Zoon niet gezonden om mijn verlangens te vervullen, maar wel Zijn beloften'.

Paulus verheugde zich in het lijden, omdat het ter wille van de zaak van Jezus was. Daarin ligt ook een vorm van gemeenschap (Fil.3:10). Je wandelt onder hetzelfde juk met Hem (Hand.5:41). Dat leren wij ook van de Joodse gelovigen in de eerste gemeente (Matt. 5:10-12). Hier vinden wij weer zo'n aankondiging in de zaligsprekingen: 'Gelukkig zij die vervolgd worden ter wille van de gerechtigheid, want van hen is het koninkrijk der hemelen. Gelukkig bent u wanneer zij u smaden en vervolgen en liegend allerlei kwaad van u spreken ter wille van Mij. Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want zo hebben zij de profeten vervolgd, die er vóór u geweest zijn'. Dat is voor ons juist een aanleiding tot vreugde (Luk.6:22).

Paulus leed ook voor de heidenen. Hij was in de gevangenis vanwege zijn liefde voor hen (Hand.22:22). Daarom hadden zij ook goede redenen om naar hem te luisteren. Zijn boodschap is heel eenvoudig: Jezus neemt in alles de eerste plaats in en is de allerbelangrijkste Persoon (Kol.1:18).